

Narcís Perich: «Necessitava donar una resposta a les crisis actuals»

Parlem amb l'artista alellenc sobre el seu vuitè àlbum, 'Que ens tornin els diners'



Narcís Perich | Arxiu de l'artista

La vida discogràfica de **Narcís Perich** arriba enguany a la majoria d'edat. Lluny d'aturar-se, el músic alellenc presenta avui el vuitè disc, *Que ens tornin els diners* (Temps Record, 2021), un treball molt personal i directe que vira cap a la contundència del rock i que explora tant temàtiques de crítica social com intimitats de gran emotivitat per a l'autor. Parlem amb ell per a descobrir cadascun dels detalls d'aquest nou treball.

De 'Puigdemont' (autoeditat, 2018), el teu penúltim àlbum, a 'Que ens tornin els diners'?. Dues declaracions polítiques ben directes i concises, oi?

Doncs sí. *Puigdemont*, en realitat, no tenia massa càrrega política, però el vaig fer en aquell moment històric per a Catalunya, i per això, li vaig posar aquest títol al disc. En canvi, *Que ens tornin els diners* sí que és un disc molt més compromès a nivell social, perquè crec que els temps actuals mereixen una resposta a les crisis polítiques, mediambientals, humanitàries, sanitàries? Totes elles ja hi eren abans, però ara, almenys per mi, potser es fan més paleses.

Creus que aquest nou disc és un dels treballs més rockers i contundents que has fet?

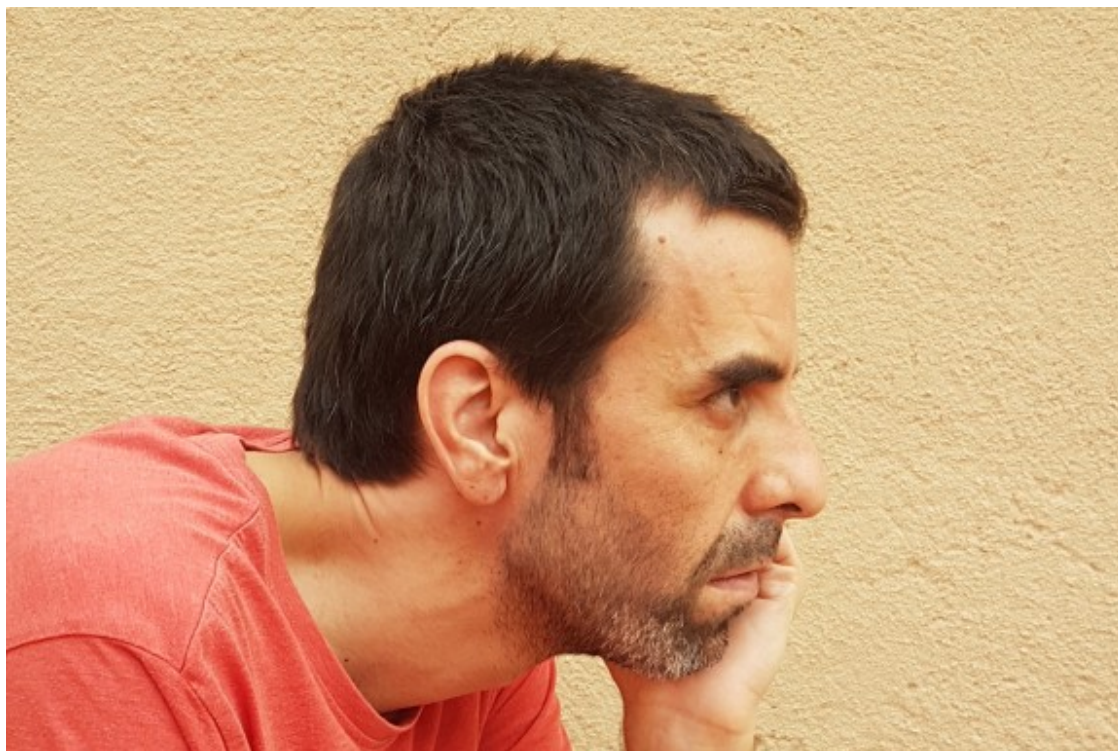
Sí, almenys des de les primeres maquetes. En la majoria dels meus treballs he pres un camí més cap al folk i aquest disc és molt més directe i visceral. I mai havia usat tantes distorsions ni cridat tant! [RIU]

Per què has decidit tocar tots els instruments en quatre de les cançons de l'àlbum?

Va ser un tema pràctic: primer -cap al maig- vam gravar 6 cançons amb tota la banda a l'estudi, però vam haver d'interrompre la gravació per preparar els directes. Després, al juliol, vaig seguir amb la gravació, però com que no tenia tots els músics disponibles, vaig gravar jo sol quatre cançons que ja eren més acústiques.

El treball té dues cares ben visibles: la que fa una crítica irònica del sistema polític i la més dolça i emotiva que apel·la a l'amor. Com has intentat casar aquestes dues cares?

Bé, és un disc molt emocional en tots els sentits, tant pel que fa a la reacció a les desgràcies que toterem en aquest món com per l'amor que surt de dins de cadascú. Per això, quan vaig acabar d'escriure les cançons, volia gravar-les tot seguit, sense meditar-ho massa, ja que volia que tingués ànima i fos directe.



Narcís Perich Foto: Arxiu de l'artista

L'àlbum obre amb "Llim i Llo". Qui o què representen el Llim i el Llo?

Llim i Llo són dos personatges inventats que representen dos idealistes que lluiten per un món millor. És una parella que canta cançons mitjançant l'amor i que, fins i tot, es planteja fer un viatge en avió per buscar un lloc on sentir-se més còmodes. En molts sentits, a vegades tots volem fugir d'aquest món que no ens accepta tal com som. És allò del "pareu, que jo baixo". Per això, "Llim i Llo" és una cançó metafòrica i simpàtica, però en el fons molt crítica.

"Divendres" és sens dubte una de les cançons més especials, ja que la vas escriure conjuntament amb en Xavi Soler (exbateria de La Caravana De La Bona Sort) per parlar de

la mort del teu pare.

Cantar-la em posa la pell de gallina, ja que el meu pare ens va deixar a l'inici de la pandèmia. En realitat, però, la melodia ja la tenia. Era una cançó del 2011 que havíem assajat amb **La Caravana De La Bona Sort** i amb una lletra d'en Xavi, que curiosament s'adaptava molt al que jo sentia al 2020. Li vaig demanar per fer uns retocs a la lletra i, així, la cançó va tornar a mi molt intensament.

"Rèquiem per Occident" és un dels temes amb més càrrega política. Creus que Occident ha tocat fons definitivament?

No ho sé, però està clar que si seguim així un dia col·lapsarà. El món cada dia en dona mostres. Tothom vol més i més, però sabem que el planeta té uns recursos limitats que no hauríem d'esgotar. A més, concentrar tot el luxe aquí, al final, també té conseqüències com, per exemple, les grans migracions. No és sostenible un món així, i espero que, a poc a poc, anem abandonant l'egoisme i fem un món per a tots, no per a uns sols.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=bDRkYscYE4>

La segueix "Afecte i comprensió", l'altra cara de la moneda del treball. En aquest cas, m'ha sorprès la barreja tímbrica entre les càlides guitarres acústiques i el so samplejat i electrònic de la bateria. Com vas decidir els timbres i els sons de la cançó?

És una de les cançons amb les quals em vaig trobar sol a l'estudi, i per això hi vaig posar una bateria electrònica. Després, de fons, hi vaig afegir un cor de veus fet per mi, les guitarres acústiques, el baix i un piano elèctric. Ho vaig tenir força clar des del principi i va sortir bé! A més, és una lletra molt personal i estic molt content del resultat.